

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/55/EF

af 6. oktober 1997

om ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame for at medtage sammenlignende reklame

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg (⁽²⁾),i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens
artikel 189 B (⁽³⁾), på grundlag af Forligsudvalgets fælles
udkast af 25. juni 1997, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af Fællesskabets vigtigste mål er at gennemføre det indre marked; der bør træffes de nødvendige foranstaltninger for, at det indre marked kan fungere korrekt; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;
- (2) gennemførelsen af det indre marked vil betyde et stadig større og stadig mere forskelligartet udbud; da forbrugerne skal kunne drage den størst mulige fordel af det indre marked, og da reklame er et yderst vigtigt middel, når det drejer sig om at skabe reelle afsætningsmuligheder for varer og tjenesteydelser over hele Fællesskabet, bør de grundlæggende bestemmelser for reklamens form og indhold være ensartede, og betingelserne for anvendelse af sammenlignende reklame i medlemsstaterne bør harmoniseres; er disse forudsætninger til stede, vil en sådan reklame bidrage objektivt til at klarlægge fortrinnene ved de forskellige sammenlignelige produkter; sammenlignende reklame kan i forbrugernes interesse også stimulere konkurrencen mellem vare- og tjenesteydelsesleverandørerne;
- (3) de enkelte medlemsstaters love og administrative bestemmelser om sammenlignende reklame er

meget forskellige; reklame når ud over grænserne og modtages på andre medlemsstaters område; når sammenlignende reklame efter nogle nationale lovgivninger er tilladt og efter andre forbudt, kan det skabe hindringer for varers og tjenesteydelsers frie bevægelighed og fordreje konkurrencen; virksomheder kan blive skydeskive for reklameformer, der er udviklet af konkurrenterne, og som de ikke kan give igen på med de samme våben; friheden til at levere tjenesteydelser inden for sammenlignende reklame bør sikres; Fællesskabet må afhjælpe den uheldige situation;

- (4) ifølge sjette betragtning i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (⁽⁴⁾) skal der, efter harmonisering af de nationale bestemmelser om vildledende reklame, »i en senere fase tages stilling til illoyal reklame og, om nødvendigt, sammenlignende reklame, på grundlag af passende forslag fra Kommissionen«;
- (5) ifølge punkt 3, litra d), i bilaget til Rådets resolution af 14. april 1975 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning (⁽⁵⁾) er retten til oplysning en grundlæggende forbrugerrettighed; denne rettighed bekræftes i Rådets resolution af 19. maj 1981 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs andet program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning (⁽⁶⁾) i punkt 40 i bilaget, som specielt vedrører forbrugeroplysning; sammenlignende reklame kan være et legitimt middel til oplysning af forbrugerne om deres interesse, når sammenligningen vedrører konkrete, relevante, dokumenterbare og repræsentative træk og ikke er vildledende;
- (6) en bred definition af sammenlignende reklame, der kan dække alle former for sammenlignende reklamer, er ønskelig;
- (7) der bør fastsættes betingelser for, hvornår sammenlignende reklame er tilladt, for så vidt angår sammenligningen, således at det kan fastslås, hvilke former for sammenlignende reklame der vil kunne

(⁽¹⁾) EFT C 180 af 11. 7. 1991, s. 14, og EFT C 136 af 19. 5. 1994, s. 4.

(⁽²⁾) EFT C 49 af 24. 2. 1992, s. 35.

(⁽³⁾) Europa-Parlamentets udtalelse af 18. november 1992 (EFT C 337 af 21. 12. 1992, s. 142), Rådets fælles holdning af 19. marts 1996 (EFT C 219 af 27. 7. 1996, s. 14) og Europa-Parlamentets afgørelse af 23. oktober 1996 (EFT C 347 af 16. 11. 1996, s. 69). Europa-Parlamentets afgørelse af 16. september 1997 og Rådets afgørelse af 15. september 1997.

(⁽⁴⁾) EFT L 250 af 19. 9. 1984, s. 17.

(⁽⁵⁾) EFT C 92 af 25. 4. 1975, s. 1.

(⁽⁶⁾) EFT C 133 af 3. 6. 1981, s. 1.

fordreje konkurrencen, skade konkurrenterne og påvirke forbrugernes valg i uheldig retning; disse betingelser for lovlig reklame bør omfatte kriterier for en objektiv sammenligning af varers og tjenesteydelsers karakteristiske træk;

- (8) en sammenligning af prisen alene på varer og tjenesteydelser bør være mulig, hvis sammenligningen overholder visse betingelser, især at den ikke er vildledende;
- (9) for at forhindre, at sammenlignende reklame bruges i strid med god konkurrencepraksis og illoyalt, bør kun sammenligninger mellem konkurrerende varer og tjenesteydelser, som opfylder de samme behov eller har samme formål, tillades;
- (10) de internationale konventioner om ophavsret og de nationale bestemmelser om ansvar i og uden for kontraktforhold finder anvendelse, når sammenlignende reklame omtaler eller gengiver resultater af sammenlignende prøver foretaget af tredjemand;
- (11) betingelserne for sammenlignende reklame bør være kumulative og overholdes fuldt ud; i overensstemmelse med traktaten overlades det til medlemsstaterne at bestemme form og midler for gennemførelsen af disse betingelser, for så vidt form og midler ikke allerede er fastlagt i dette direktiv;
- (12) i disse betingelser bør der navnlig tages hensyn til bestemmelser baseret på Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 13, og andre fællesskabsbestemmelser, der er vedtaget på landbrugsområdet;
- (13) ifølge artikel 5 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽²⁾ giver et registreret varemærke indehaveren en eneret, som indebærer, at han kan forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af et tegn, der er identisk med eller ligner et givet varemærke, når der er tale om identiske varer eller tjenesteydelser, eller eventuelt endog når der er tale om varer af anden art;
- (14) for at gøre sammenlignende reklame effektiv kan det imidlertid være nødvendigt at identificere en konkurrents produkter eller tjenesteydelser ved at henvise til hans firmanavn eller til et varemærke, som han er indehaver af;
- (15) en sådan anvendelse af en andens varemærke, firmanavn eller andre karakteristiske kendetegn er ikke nogen krænkelse af den pågældendes eneret, hvis dette direktivs bestemmelser er overholdt, idet det eneste formål er at skelne og således sætte forskellene objektivt i relief;
- (16) der bør fastsættes bestemmelser om, at sammenlignende reklame, der ikke opfylder dette direktivs betingelser, kan kontrolleres ved hjælp af de samme retslige og/eller administrative muligheder for klageadgang som dem, der foreligger efter artikel 4 og 5 i direktiv 84/450/EØF; ifølge sekstende betragtning i ovennævnte direktiv kan frivillig kontrol udøvet af uafhængige organer til imødegåelse af vildledende reklame forhindre, at sager indbringes til administrativ eller retslig behandling, og bør derfor fremmes; artikel 6 finder ligeledes anvendelse på ikke tilladt sammenlignende reklame;
- (17) de nationale uafhængige organer kan koordinere deres arbejde gennem sammenslutninger eller organisationer på fællesskabsplan og kan blandt andet behandle grænseoverskridende klager;
- (18) artikel 7 i direktiv 84/450/EØF, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller indføre en mere vidtgående beskyttelse af forbrugerne, af personer, der udøver virksomhed som handlende, håndværkere eller industridrivende, eller som udøver et liberalt erhverv, samt af offentligheden i almindelighed, bør ikke gælde for sammenlignende reklame, da formålet med at ændre nævnte direktiv er at fastsætte de betingelser, hvorpå sammenlignende reklame er tilladt;
- (19) en sammenligning, som præsenterer varer eller tjenesteydelser som en imitation eller kopi af varer eller tjenesteydelser med et beskyttet varemærke, anses ikke for at opfylde betingelserne for tilladt sammenlignende reklame;
- (20) dette direktiv berører på ingen måde fællesskabsbestemmelserne om reklame for specifikke varer og/eller tjenesteydelser eller restriktioner eller forbud vedrørende reklame i bestemte medier;
- (21) hvis en medlemsstat i overensstemmelse med traktatens bestemmelser forbyder reklame for visse varer eller tjenesteydelser, kan dette forbud, hvad enten det pålægges direkte eller af en institution eller organisa-

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24. 7. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11. 2. 1989, s. 1. Direktivet er senest ændret ved beslutning 92/10/EØF (EFT L 6 af 11. 1. 1992, s. 35).

tion, som i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning er ansvarlig for at regulere udøvelsen af kommerciel, industriel, håndværksmæssig eller liberal virksomhed, udvides til også at gælde sammenlignende reklame;

(22) medlemsstaterne er ikke forpligtet til at tillade sammenlignende reklame for varer eller tjenesteydelser, som de under overholdelse af traktatens bestemmelser opretholder eller indfører forbud mod, herunder forbud mod markedsføringsmetoder eller reklame med sårbare forbrugergrupper som målgrupper; medlemsstaterne kan under overholdelse af traktatens bestemmelser opretholde eller indføre forbud mod eller begrænsninger i brugen af sammenligninger i reklame for tjenesteydelser inden for liberale erhverv, uanset om disse forbud pålægges direkte eller af et organ eller en organisation, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning har ansvaret for at regulere udøvelsen af et liberalt erhverv;

(23) regulering af sammenlignende reklame på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, er nødvendig for at det indre markeds korrekte funktion, og foranstaltninger på fællesskabsplan er derfor påkrævede; vedtagelsen af et direktiv er den rette fremgangsmåde, eftersom det fastlægger ensartede generelle principper, men overlader det til medlemsstaterne at bestemme den rette form og metode til at nå de opstillede mål; denne fremgangsmåde er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I Rådets direktiv 84/450/EØF foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame«.

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at beskytte forbrugerne, personer, der udøver virksomhed som handlende, håndværkere eller industridrivende, eller som udøver et liberalt erhverv, samt offentligheden i almindelighed mod vildledende reklame og urimelige følger heraf og at fastsætte, på hvilke betingelser sammenlignende reklame anses for tilladt.«

3) I artikel 2 indsættes følgende nr.:

»2a) »sammenlignende reklame«: reklame, som direkte eller indirekte henviser til en konkurrent eller til varer eller tjenesteydelser, som udbydes af en konkurrent«.

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3a

1. Sammenlignende reklame er tilladt, for så vidt angår sammenligningen, når følgende betingelser er opfyldt:

a) reklamen er ikke vildledende i henhold til artikel 2, nr. 2, artikel 3 og artikel 7, stk. 1

b) den sammenligner varer eller tjenesteydelser, der opfylder samme behov eller tjener samme formål

c) den er objektiv og sammenligner en eller flere konkrete og relevante egenskaber, der kan dokumenteres, og som er repræsentative for disse varer eller tjenesteydelser, herunder prisen

d) den skaber ikke forveksling på markedet mellem annoncøren og en konkurrent eller mellem annoncørens og en konkurrents varemærker, firmanavne, andre karakteristiske kendetegn, varer eller tjenesteydelser

e) den bringer ikke en konkurrents varemærker, firmanavne, andre karakteristiske kendetegn, varer, tjenesteydelser, aktiviteter eller situation i miskredit eller udsætter dem for nedvurdering

f) for produkter med oprindelsesbetegnelse vedrører den i hvert enkelt tilfælde produkter med samme betegnelse

g) den drager ikke utilbørligt fordel af den anseelse, der er knyttet til en konkurrents varemærke, firmanavn eller andre karakteristiske kendetegn, eller af konkurrerende produkters oprindelsesbetegnelser

h) reklamen fremstiller ikke en vare eller tjenesteydelse som en imitation eller en kopi af en vare eller tjenesteydelse, der er dækket af et beskyttet varemærke eller firmanavn.

2. I enhver sammenlignende reklame vedrørende særtilbud skal det klart og utvetydigt angives, hvornår perioden for tilbuddet slutter, eller, efter omstændighederne, at særtilbuddet kun gælder, så længe de pågældende varer og tjenesteydelser er til rådighed, og hvis særtilbuddet endnu ikke gælder, hvornår perioden for den særlige pris eller for andre særlige betingelser begynder.«

5) Artikel 4, stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

»1. Medlemsstaterne påser, at der i forbrugernes, konkurrenternes og offentlighedens interesse findes tilstrækkelige og effektive midler til bekæmpelse af vildledende reklame og til at sikre, at bestemmelserne om sammenlignende reklame overholdes.

Disse midler skal omfatte retsfor skrifter, hvorefter personer eller organisationer, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning har en legitim interesse i at få vildledende reklame forbudt eller at regulere sammenlignende reklame, får adgang til:

- a) at indbringe en sag for retten i anledning af sådan reklame og/eller
- b) at indbringe sådan reklame for en administrativ myndighed, som har kompetence til enten at træffe afgørelse om klager eller at indlede passende retsforfølgning.*

6) Artikel 4, stk. 2, ændres således:

a) Leddene i første afsnit affattes således:

— at påbyde ophør med vildledende reklame eller ikke tilladt sammenlignende reklame eller at indlede passende retsforfølgning for at få påbudt ophør med sådan reklame, eller

— dersom den pågældende vildledende reklame eller ikke tilladte sammenlignende reklame endnu ikke er nået ud til offentligheden, men dens offentliggørelse er umiddelbart forestående, at forbyde denne offentliggørelse eller indlede passende retsforfølgning for at få den forbudt.*

b) Indledningen til tredje afsnit affattes således:

»Endvidere kan medlemsstaterne med henblik på at fjerne eftervirkningerne af vildledende reklame eller ikke tilladt sammenlignende reklame, hvis ophør er påbudt ved en endelig afgørelse, tillægge domstolene eller de administrative myndigheder beføjelse til:«

7) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Dette direktiv er ikke til hinder for, at frivillig kontrol med vildledende eller sammenlignende reklame, som medlemsstaterne kan tilskynde til, kan udøves af uafhængige organer, ligesom en klage kan indbringes for sådanne organer af de i artikel 4 omhandlede personer og organisationer, såfremt der ud over de i nævnte artikel omhandlede retslige eller administrative procedurer er mulighed for at indbringe sagen for sådanne organer.*

8) Artikel 6, litra a) affattes således:

»a) at kræve, at annoncøren fremlægger beviser for rigtigheden af de faktiske forhold, der gøres gældende i reklamen, såfremt et sådant krav, under hensyn til de legitime interesser hos annoncøren og enhver anden part i sagen, synes hensigtsmæssigt under hensyn til omstændighederne i det pågældende tilfælde, og, når der er tale om sammenlignende reklame, at kræve, at annoncøren fremlægger disse beviser inden for kort tid; og«

9) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager bestemmelser for vildledende reklame med henblik på at sikre en mere vidtgående beskyttelse af forbrugerne, af personer, der udøver virksomhed som handlende, håndværkere eller industridrivende, eller som udøver et liberalt erhverv, samt af offentligheden i almindelighed.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på sammenlignende reklame, for så vidt angår sammenligningen.

3. Bestemmelserne i dette direktiv gælder med forbehold af fællesskabsbestemmelserne om reklame for specifikke produkter og/eller tjenesteydelser eller af begrænsninger eller forbud vedrørende reklame i specifikke medier.

4. Direktivets bestemmelser om sammenlignende reklame forpligter ikke de medlemsstater, der under overholdelse af traktatens bestemmelser opretholder eller indfører forbud mod reklame for visse varer eller tjenesteydelser, til at tillade sammenlignende reklame for disse varer eller tjenesteydelser, uanset om forbuddet er pålagt direkte eller af et organ eller en organisation, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning har ansvaret for at regulere udøvelsen af virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøvelsen af et liberalt erhverv. Når sådanne forbud er begrænset til specifikke medier, gælder direktivet for de medier, der ikke er omfattet af disse forbud.

5. Intet i dette direktiv forhindrer medlemsstaterne i under overholdelse af traktatens bestemmelser at opretholde eller indføre forbud mod eller begrænsninger i brugen af sammenligninger i reklame for tjenesteydelser inden for liberale erhverv, uanset om disse forbud pålægges direkte eller af et organ eller en organisation, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning har ansvaret for at regulere udøvelsen af et liberalt erhverv.*

Artikel 2

Klageordning

Kommissionen undersøger muligheden af at indføre effektive foranstaltninger til behandling af klager fra forbrugerne vedrørende sammenlignende reklame. Senest to år efter direktivets ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne af denne undersøgelse, eventuelt ledsaget af forslag.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 30 måneder efter dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. De underretter straks Kommissionen herom.

2. De i stk. 1 nævnte love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1997.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

J. POOS

Formand